

rent eum, et fácerent eum regem,
fugit iterum in montem ipse
solus.

OFFERTORIUM (*Ps. 134, 3 et 6*)
Laudáte Dóminum, quia benignus
est: psállite nómini ejus,
quóniam suávis est: ómnia,
quæcúmque vóluit, fecit in cælo
et in terra.

SECRETA - Sacrificiis præsen-
tibus, Dómine, quæsumus,
inténde placátus: ut et devotióni
nostræ proficiant, et salúti. Per
Dóminum nostrum.

COMMUNIO (*Ps. 121, 3-4*)
Jerúsalem, quæ ædificátur ut
cívitas, cujus participátio ejus in
idípsum: illuc enim ascendérunt
tribus, tribus Dómini, ad confi-
téndum nómini tuo, Dómine.

POSTCOMMUNIO - Da nobis,
quæsumus, miséricors Deus: ut
sancta tua, quibus incessánte
explémur, sincéris tractémus
obséquuis, et fidéli semper mente
sumámus. Per Dóminum
nostrum.

OBĚTOVÁNÍ (*Ž. 134, 3 a 6*)
Chvalte Pána, neboť jest do-
brotívý: opěvujte jméno jeho,
neboť jest líbezný. Všecko,
cožkoli chtěl, učinil na nebi i na
zemi.

TICHÁ MODLITBA - Na přítom-
né oběti, Pane, prosíme,
usmířen pohlední, aby i zbožnos-
ti naší prospívaly i spáse. Skrže
Pána našeho Ježíše Krista.

K PŘIJÍMÁNÍ (*Ž. 121, 3-4*)
Jerusalem jest zbudován jako
město, jehož části jsou vespolek
spojeny; neboť tam putují
pokolení, pokolení Páně,
oslavovat jméno tvé, Pane.

PO PŘIJÍMÁNÍ - Dej nám,
prosíme, milosrdný Bože,
abychom se Svátostmi tvými,
kterými jsme neustále syceni,
s pravou zacházeli úctou a je
povždy s věřící přijímali myslí.
Skrže Pána našeho Ježíše Krista.

Neděle čtvrtá postní - Lætare

INTROITUS (*Is. 66, 10 et 11*) Læ-
täre, Jerúsalem, et convéntum fá-
cite omnes, qui dilígitis eam:
gaudéte cum lætítia, qui in tri-
stítia fuístis: ut exsultétis, et
satiémini ab ubéribus consolati-
ónis vestræ. (*Ps. 121, 1*) Lætátus
sum in his, quæ dicta sunt mihi:
in domum Dómini íbimus. V.
Glória Patri, et Fílio.

ORATIO - Concéde, quæsumus,
omnípotens Deus: ut, qui ex
mérito nostræ actiónis affligimur,
tuæ grátie consolatióne respiré-
mus. Per Dóminum nostrum.

LÉCTIO Epístolæ b. Pauli
Apóstoli ad Gálatas (4, 22-31).

Fratres: Scriptum est: Quóniam
Abraham duos filios hábuit: u-
num de ancílla, et unum de líbe-
ra. Sed, qui de ancílla, secúndum
carnem natus est: qui autem de
líbera, per repromissionem: quæ
sunt per allegóriam dicta. Hæc
enim sunt duo testaménta. Unum
quidem in monte Sina, in servitú-
tem génerans: quæ est Agar: Sina
enim mons est in Arábia, qui
conjunctus est ei, quæ nunc est
Jerúsalem, et servit cum filíis su-
is. Illa autem, quæ sursum est Je-
rúsalem, líbera est, quæ est mater
nostra. Scriptum est enim: Lætá-
re, stérilis, quæ non parit: erúm-
pe, et clama, quæ non párturis:

VSTUP (*Is. 66, 10 a 11*) Vesel se,
Jerusaleme, a shromážděte se
všichni, kteří jej milujete. Radujte
se a veselte se, kteří jste byli
v zármutku; plesejte a nasýťte se
plností své útěchy. (*Ž. 121, 1*)
Zaradoval jsem se nad tím, co mi
bylo řečeno: Do domu Páně
půjdeme! V. Sláva Otci i Synu i
Duchu Svatému.

MODLITBA - Popřej, prosíme,
všemohoucí Bože, abychom, kteří
po zásluze za své počínání
trpíme, útěchou tvé milosti
pookřáli. Skrže Pána našeho.

ČTENÍ z listu svatého Pavla
Apoštola ke Galatům (4, 22-31).

Bratři! Psáno jest: Abraham měl
dva syny; jednoho z otrokyně,
druého ze svobodné. Ale ten,
jenž byl z otrokyně, narodil se
podle těla, ten pak, který byl ze
svobodné, skrze zaslíbení. To jest
řečeno. Jsou to totiž dva zákony;
jeden, na hoře Sinaj, plodí ke
služebnosti; to jest Agar. Sinaj to-
tiž jest hora v Arabii, který srov-
nává se s nynějším Jerusalemem,
neboť také on slouží s dítkami
svými. Hoření však Jerusalem
jest svoboden, tj. naše matka, ne-
boť jest psáno: Rozvesel se,
neplodná, která nerodíš; zajásej a
zaplesej, která nemáš bolesti
porodních, neboť mnoho dítek

quia multi filii desértæ, magis quam ejus, quæ habet virum. Nos autem, fratres, secúndum Isaac promissionis filii sumus. Sed quómodo tunc is, qui secúndum carnem natus fúerat, persequebátur eum, qui secúndum spiritum: ita et nunc. Sed quid dicit Scriptúra? Ejice ancillam, et filium ejus: non enim heres erit filius ancillæ cum filio liberæ. Itaque, fratres, non sumus ancillæ filii, sed liberæ: qua libertáte Christus nos liberávit.

GRADUALE (*Ps. 121, 1 et 7*)
Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. V. Fiat pax in virtúte tua: et abundántia in túribus tuis.

TRACTUS (*Ps. 123*) Qui confíndunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitor in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem. V. Montes in circúitu ejus: et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nun et usque in sæculum.

EVANGELIUM † Sequéntia sancti Evangelii secúndum Joánnem (6, 1-15).

In illo témpore: Abiit Jesus trans mare Galiléæ, quod est Tiberiadis: et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his, qui infirmábantur. Súbiit ergo in montem Jesus: et ibi sedébat cum discipulis

bude míti opušténá, více nežli ta, která má muže. My však, bratři, jsme podle Isáka dítkami zaslíbení. Ale jako tehda ten, který se byl narodil podle těla, pronásledoval toho, který byl podle ducha, tak i nyní. Avšak co dí Písmo? Vyvrz otrokyni i syna jejího, neboť nebude děditi syn otrokyně se synem svobodné. Proto, bratři, nejsme dítkami otrokyně, nýbrž svobodné, podle svobody, kterou nás osvobodil Kristus.

STUPŇOVÝ ZPĚV (Ž. 121)
Zaradoval jsem se nad tím, co mi bylo řečeno: Do domu Páně půjdeme. V. Budiž pokoj ve tvé tvrzi a hojnost ve vězech tvých.

TRAKTUS (*Žalm 124, 1-2*) Kdož doufají v Pána, jsou jako hora Sion; nezakolísá na věky, kdo přebývá v Jerúsalemě. V. Hory jsou okolo něho a Pán jest vůkol lidu svého od toho času až na věky.

EVANGELIUM † Pokračování sv. Evangelia podle Jana (6, 1-15).

Za onoho času odešel Ježíš za moře Galilejské, to jest Tiberiadské, a veliký zástup šel za ním, neboť viděli divy, které činil na nemocných. I vystoupil Ježíš na horu a posadil se tam s učedníky svými. Byly pak

suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus Judæórum. Cum sublevásset ergo óculos Jesus et vidísset, quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philip-pum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat, quid esset factúrus. Respóndit ei Philíppus: Ducentórum denariórum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque módicum quid accípiat. Dicit ei unus ex discipulis ejus, Andréas, frater Simónis Petri: Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeáceos, et duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Dixit ergo Jesus: Fácite hómines discumbere. Erat autem fánium multum in loco. Discubuérunt ergo viri, número quasi quinque millia. Accépit ergo Jesus panes: et cum grátias egísset, distribuit discumbéntibus: similiter et ex piscibus, quantum voléabant. Ut autem impléti sunt, dixit discipulis suis: collígite, quæ superavérunt, fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergo, et implevérunt duódecim cóphinos fragmentorum ex quinque pánibus hordeáceis, quæ superfuérunt his, qui manducáverant. Illi ergo hómines cum vidísset, quod Jesus fécerat signum, dicébant: Quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum. Jesus ergo cum cognovísset, quia ventúri essent, ut rápe-

velikonoce, slavnost židovská. Když Ježíš pozdvihl oči a spatřil, že zástup veliký jde k němu, pravil k Filipovi: Odkud nakoupíme chlebě, aby tito pojedli? To však řekl, zkoušeje ho, neboť sám věděl, co hodlá činiti. Filip mu odpověděl: Za dvě stě denárů chlebě nestačí jim, aby každý něco málo dostal. Dí jemu jeden z učedníků jeho, Ondřej, bratr Šimona Petra: Jest zde jeden pacholík, který má pět chlebě ječných a ryby, ale co jest to na tak mnohé? Tedy řekl Ježíš: Rozkažte lidem, ať se posadí. Bylo pak mnoho trávy na tom místě. I posadilo se mužů počtem asi pět tisíc. Tu Ježíš vzal chleby a díky učiniv rozd sedícím; podobně i z ryb, kolik chtěli. Když pak se nasýtli, řekl učedníkům svým: Seberte pozůstalé kousky, ať se neztratí. I sebrali a naplnili dvanáct košů kousky z pěti chlebě ječných, kteréž pozůstaly po těch, kteří byli jedli. Tedy ti lidé uzřevše div, kterýž byl učinil Ježíš, pravili: To jest jistě ten Prorok, který má přijíti na svět. Proto Ježíš, poznav, že chtějí přijíti a chopiti ho, aby jej učinili králem, uchýlil se opět na horu sám jediný.